

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

16. De transfiguratione Domini. Mat. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

aduerſitatum fluctus franguntur, vel certè
ſine animi perturbatione tolerantur, non
ſecus quam ſi ad terram applicuiſſemus,
& in portu verſaremur.

MEDITATIO XVI.

De Transfiguratione Domini. Matth.

17. Marc. 9. Luc. 9.

*Jeſus aſſumpſit Petrum, Iacobum & Io-
annem in montem excelſum, ut oraret.*
Confidera vitę æternę pulchritudinē non
capi, nec veram Spiritus ſancti conſola-
tionem accipi, niſi ab iis, qui vehementer
amant cum his tribus Apoſtolis Chriſtum,
eiusque doctrinam; deinde mōtem mor-
tificationis, aliarumque arduarum virtu-
rum aſcendunt, ac ſolitudinem diligunt,
hoc eſt, ſol: Deo, non mundo placere co-
nantur. 2. confidera, mirabile Dei artifi-
cium, quo conatur nos ad vitę æternę de-
ſideriū, & rerum terrenarum contemptū
accendere: nempe corporis glorioſi ſplen-
dorem oſtendit, ut cogites, tum quanta ſit
futura animę gloria, tum ne refugias car-
nem cum anima exemplo Chriſti in hac
vita crucifigere. Non enim condigna ſunt *Ro. 8.*
*huius vitę paſſiones, teſte Apoſtolo, ad futu-
ram gloriam.*

Aa

Trans-

2. *Transfiguratus est ante eos, & factus
sol. vestes autem eius sicut nix. splenderet
apparuerunt Moyses & Elias loquentes de
Christo eius. Considera Christum inter oratores
in monte esse transfiguratum, sicut & olim
Moyſis facies post sermonem cum Deo
bitum mirè respicendū, ut discamus soli-
tate magis illustrari animā luce gratia
rumq; donorū spiritualium ac beneficia
feruetis orationis, vel colloquiū cū Deo
2. cōsidera, quanto gaudio exultent Mo-
yses & Elias, quod viderent Dominū in cae-
ne praesentem, quem tam diu expectant
& quidem tanta maiestate refulgentem,
secumq; loquentem de excessu suo, id est
passione & resurrectione, ipsorumq; libe-
ratione 3. perpende Dominum in summa
illa gloria miscens tamē sermonem
re tam tristi, tum ut indicaret quanto de-
derio patiēdi teneretur, tum ut nos doce-
ret ut in die bonorum, iuxta Sapientem*

Eccl.

1.

*simus immemores malorum, rebusque pro-
spere fluentibus, expectemus & adven-
tū*

3.

*Tum Petrus ad Iesum. Bonum est, inquit,
nos hic esse. Faciamus tria tabernacula
ecce nubes lucida obumbravit eos, & vox
audita de caelo. Hic est filius meus dilectus
&c, Apostoli in faciem ceciderunt, quos erigens
Ies.*

IESVS. ait. Nolite timere, & tacere, quæ vi-
 derant, iussit. Considera, Petrum cum gut-
 turam deliciarum gloriæ æternæ degustaf-
 se; mox huius mundi voluptates fastidif-
 se, cœlestis enim consolatio, facit hominẽ
 esse extra se; & voluptatum mundanarum
 obliuisci. Vnde discite & tu de futura felici-
 tate animi & corporis cogitare, & facile
 mundi illecebras, & carnis commoda de-
 spicies, dicesq; si religiosus sis vel pię con-
 gregationi adscriptus. Bonum est nos hęc
 esse, hoc est in cœtu, vbi occasio est con-
 templandi res diuinas, & multa bona ope-
 ra exercendi, animamq; saluandi. 2. Con-
 sidera in hęc admirando mysterio totam
 & Trinitatem apparuisse. Nam Patris per-
 sona declarata est voce. Filii vero in carne,
 Spiritus sancti autem in forma splendidæ
 nobis, quia ille est, qui nos diuinarum cõ-
 solationum rore semper irrigat, & cœle-
 stium donorum imbre perfundit. 3. confi-
 dera Christum Apostolis mandasse, ne cui-
 quam ante mortem suam hanc visionem
 patefacerent, vt discas ea quæ ad honorẽ
 & gloriam nominis tui pertinent pe-
 tius suppressere, quam p. re-
 palare multis.